

1. தலமைகள் உடன் போகியவழி, தன்னையும் தலைவன் தலைவியையும் சூட்டி, நிலைபெற்ற நிமித்தமாகிய பல்லி ஓலியதை தன் கருத்திற்கு ஏற்றவாறு கொள்ளுதலும், பிறர் தம்முள் பசுகின்ற சொற்களைத் தனக்கூரியதாகக் கபுறுதலும், தனக்கும் தலமைகளாகும் வரும் நன்மை, தீமை, அச்சம் பற்றிக் கபுறுதலும், அவர்கள் தன்னிடம் வந்து சேர்தலைக் கபுறுதலும், பிற கபுற்றுக்களும் சேர்ந்து முக்காலத்துடன் தோழியிடத்தும் கண்டோரிடத்தும் கபுறி வருந்துதலும் ஆகிய கபுற்றுக்கள் நற்றாயிடத்து உள்வாம் !

தன்னும் அவனும் அவளுஞ் சூட்டி
மன்னும் நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தயவம்
நன்மதை தீமை அச்சஞ் சார்தலன்றோ
அன்ன பிறவும் அவற்றொடும் தொகைஇ
முன்னிய காலம் நற்றொடும் விளக்கித்
தோழி தளேத்தும் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி உரிய.' – (பொருள். 39)

2. பாதுகாவலான பரிசிய ஊரிடத்தும், சேரியிடத்தும், ஊரினின்றும் நீங்கிய பாலையிடத்தும், பிரிந்து சினை மகளைத் தடேத தாமடே செல்லும் தாயரும் உளர். 'ஏமப் பரேர்ச் சேரியும் சாரத்துத் தாமடே செல்லும் தாயரும் உளரே.' – (பொருள். 40)

3. தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரியுமிடத்துத் தலைவிக்குப் பின்வரும் வருத்தத்தை எடுத்துக் கபுறுதலும், தலைவியையும் உன்னுடன் அழைத்துச் செல்வாயாக என்று தலைவனிடத்துக் கபுறுதலும், தலைவியைத் தலைவனுடன் அனுப்பிக் கபுறுதலும், தலமைகள் சூற்றததை விட்டு நீங்குவதால் தனக்கூறும் நரோயிடத்துக் கபுறுதலும், உண்மைகளும் பொய்க்கும் இடமான தலைவன்கைக் குறித்தும், தலைவியின் தாயின் நிலையை அறிந்து தலைவியை அனுப்பாது இருக்கச் செய்யுமிடத்தும், தலைவன் பிரிவதைத் தாங்காது வருந்திய தலைவியை 'வருந்தாது இருப்பாயாக' என்று வற்புறுத்துமிடத்தும்,; தோழிக் கூரிய கபுற்று நிகழும் என்பதாம்.

'தலைவரும் விழும் நிலையெடுத்துத் துர்ப்பினும்
போகக் கண்ணும் விடத்துக் கண்ணும்
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழும்மும்
வாய்மையும் பொய்யும்;மையும் கண்டோர்ச் சூட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைபயர்த்துக் கொளினும்
நரோய்மிகப் பரெுகித் தன்னஞ்சு சூலுழந்துதோனை
வன்புறநெருங்கி வந்ததன் திறத்தொடும்
என்றிவை எல்லாம் இயல்புற நாபின்
ஓன்றித் தோன்றும் தோழி மனே.' – (பொருள். 42)

000000000000

கடசைச் சங்க காலத்தில் எழுந்த எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றானது ஐங்குறுநூறு என்ற நூலாகும். இதில் உடன் போக்குப் பற்றிய சயெ்திகளையும் காணலாம்.

1. ததோழி, 'ஓளிபொருந்திய வளையைல உடையவளே! உடன் போக்கில் தமர் எதிர்த்துத் தடுக்காதபதி விரவைய ஓடும் குதிரை பட்டிய தரூஉன் தலவைன் தன்னுடன் நின்னை அழைத்துக் கொண்டு போவதற்கு வந்துள்ளான். ஆதலால் நீ காலம் தாழ்த்தாது கண் உறக்கம் நீ நங்கித் தளெிவாயாக! அதனால் நம் நலம் கவர்ந்த பசலையின் கட்டைக் கண்டு நாம் மகிழலாம்' என்று உத்தித்தாள். அம்மவனார் பாடிய பாடல் இது.

'இலங்கு வீங்கு எவ்வளவையே! ஆய்நுதல் கவினப்
பொலந்தரேக் கொண்டுகன் வந்தனன் இனியே,
விலங்கரி நடுங்குங் கண்குக் குகிழ் மதி
நலங்கவர் பசலையை நகுக நாமே.' - (பாடல் 200)

2. மறவர் பறை கொட்டும் முழக்கத்துக்கு ஏற்ப மயில் ஆடும் நடுபிதாய் உயர்ந்த குன்றத்தில் ஓலிக்கும் மகேம் மழைபயெதலால் சூரம் வமெமலை இல்லாதாகுக. தலமைகள் தான் காதல் கொண்ட தலவைனுடன் போயினாள். அதை அறிந்த நற்றாய் உடன் போக்கு அறநறி என்று மகிழ்ந்து சொல்லித் தன் நடுகுசிற்கு விளக்கி வருந்தினாள்.

'மள்ளர்கொட்டின் மஞ்ஞை ஆலும்
உயர் நடுங்குன்றம் படுமழை தலவைஇச்
சூரநனிஇனிய வாக்கில்ல-
பிறைநுதல் குறாமகள் போகிய சூரனே' - (பாடல் 371- ஓதலாந்தயார)

3. 'பல முறை எண்ணிப் பார்த்தாலும் இந்த உடன் போக்கு நல்ல முறையே ஆகும். கஃறறுவனைப் போன்ற வலிமையுடைய தலவைன் காவல் சயெய், முடித்தற்குரிய நீ எமில்லாத கஃற்தலையுடைய என் இளமையான மகள், சூரங்குகளாலும் புகுந்தறியப் படாத காட்டைக் கடந்து போயினள்.' என்று தாய் கஃறி ஆனந்தங்கொண்டாள்.

'பல ஊழ் நினபைபினும் நல்லென்றுஊழ்-
மீ எரிமுன்பின் காளகைப,ப,
முடியகம் புகாஅக் கஃற்தலள்
கடுவனும் அறியாக் காடிநந்தோளே.' - (பாடல் 374- ஓதலாந்தயார)

4. தலவை தலவைனுடன் கஃடிச் சனென்றாள். அப்பொழுது ததோழி அறத்தொடும் நின்று தலவைன் தலவைக் கிடையே உள்ள ததொடர்பை நற்றாய்க்குக் கஃறினாள். அதற்கு நற்றாய் 'கூளிர்ந்த மலையில் கஃட்டமான யானகைள் நிறைந்த சதோலை வழியே வறெறி பொருந்திய வலே உடையவனான தலவைனுடன் கஃடிச் சனென்று விட்டாள். இந்த உடன் போக்கு நாம் சயெயும் மணத்தலை விட இனியததோ?' என்று வருந்திக் கொண்டாள்.

'தன்னமர் ஆயமொடும் நன்மண நுகர்ச்சியில்
இனிதாம் கொல்லதெனக்கே - பனிவரலை
இனக்களிற்று வழங்குஞ் சதோலை
வயக்கூறு வளெவலேவற் புணர்ந்து சலெவவே.' - (பாடல் 379- ஓதலாந்தயார)

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

5. தன் மகள் தலவைனுடன் சனென்றுவிட்டாள். இதை அறிந்த சவெலி அவளைத் தடேிச் சனென்றாள். எதிர் வந்த அந்தணரை நோக்கி 'அறத்தலை உரகைக் கும அரிய மறகைளபையினற அந்தணரே! வணங்குகிறேன். என மகள் தன் காதலனுடன் சனென்று விட்டாள். அவளைப் பார்த்துண்டா? என வினவ, 'மங்கயை! யாம் அவளைச் சூரத்திடையே பார்த்தோம். அவள் தன் துணவைனுடன் குன்றுகள் சநெறிந்த உயர் மலகைளகைக் கடந்து சனென்று விட்டனர். ஆதலால் நீ அவளைத் தடேிப் பின் தொடர்ந்து சனென்று துன்புற வணெட்டாம்' என்று சவெலிக் கு அந்தணர் உரதைத் தார்.

'அறம்புரி அருமறநை நவின்ற நாவின்
 திறம்புரி கொள்கை அந்தணர்! தொழுவல் என்று
 ஓண்தொடி வனவும் பதேயைம் பணெட்டே
 கண்டனெம் அம்ம, சூரத்திடை அவளை-
 இன்துணை இனிது பாராட்டக்
 குன்றுயர் பிறங்கல் மலகைஇறந்ததோளே!' - (பாடல் . 387- ஓதலாந்தயாரர்.)

6. தலவைன் உடன் போக்கில் தலவையிதை தன் இல்லத்துக்குக் கொண்டு சனென்றான். அப்போது அவன் தாய் அவள்குக் குக் சிலம்பை விலக்கிச் சிலம்புகழி நான்பு சயைதாள் எனபதை நறறாய் அறிந்து கவலை கொண்டாள். பண்டகைக் காலத்தில் திரும்ணம் இருக்கிறது கொண்டு. மூதற்கு சிலம்பு கழித்தல். அது தலமைகள் வீட்டில் நடபெறுவது. இரண்டாம் கிறு வதுவமை மணமானது. சிலம்பு கழிநிகழ்வு மணமகன் வீட்டில் நிகழ்ந்து விட்டதால் தன் இல்லத்தில் வதுவையெனும் நிகழ்வணெட்டுமென்று தலவையின் தாய் வணெட்டி நின்றாள்.

'நும்மனைச் சிலம்பு கழி இய அயரினும்
 எம்மனை வதுவமை நன்மணங் கழிகனைச்
 சொல்லின் எவனதோ மற்றே - வனெவலே
 மயைற விளங்கிய கழலடிப்,
 பொய்வல் காளயை ஈன்றதாய்க்கே?' - (பாடல் . 399- ஓதலாந்தயாரர்.)

0000000000

எட்டுத்தொகை நபல்களில் ஒன்றானது கலித்தொகையாகும். இதில் தலவைன் தலவையர் உடன் போக்குக் கிறும் சயைதிகளையும்கண்டின்புறுவதோம்.

1. தன்னபைப் பிறிந்து சலெல்லத்துடிக் கும தன் காதலனிடத்தே தன்னயையும் உடன் அழதைத்துப் போகுமாறு வணெட்டுகின்றாள் ஒரு காதல் மனைவி. புல் நுனியும் காணாத காட்டுப் பசுக்கம், பசியால் மலெிந்து அங்குள்ள கள்கள்கிச் சடெிகளைத் தின்னத் தொடங்கும். மழையோ பெய்யாது பொய்த்து விட்டது. நீ ர் நிலகைகள் வற்றிப் போயிறு. இத தன்மை கொண்டு காட்டுவழி. இது பாறகைளால் நிறைந்தது. அவ வழிச் சலெவதோர், ஆறலைகள் வரகளின் அம்புகட்குப் பலியாவர். ஆறலைகள் வரகளும் குடிக்கத் தணணீர் இன்றித்துடிப்பர். காட்டின் நிலகை கிறியும், தன்னயையும் உடன் அழதைத்துச் சலெல்லம் படுகடெகின்றாள்! இணைந்து சலெல்லம் இன்பமேமலே என்பது தலவையின் பண்பை உணர்த்துகிறது.

'மரயை மரல்கவர, மாரி வறப்ப -
 வரலைங்கு அருஞ்சூரத்து ஆரிடசைச் சலெவதோர்,
 சூரனஅம்பு மழ்க்கச் சூரங்கிப், புரையோர்தம்
 உள்நீர் வறப்பப் புலர் வாடும் நாவிற்குத் -

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

தண்ணீர் பறொஅத் தடும்மாற்ற ருந்துயரம்
கண்ணீர் நனகைகும் கடும்யை காடும் எனறால்,
என்னீர் அறியாதீர் போல, இவகைகிறல்?
நின்னீர் அல்ல, நடுநுந்தகாய்! ஏம்மயும்,
அன்பு அறச் சமூதே, ஆற்றிடநை நும்மொடும்
துன்பம் துணையாக நாடின், அதுவல்லது
இன்பமும் உண்டோ, எமக்கும் – (பாடல் 5- பாலபாபிய பரொங்கடும்ங்கோ)

2. ஓர்வனகை ஓர்முத்தி காதலித்தாள். பறெறவரோ அவளகை வறெறொர்வனகைக்குக் கொடும்க்க
விரும்பினர். அவள் தான பிறந்த இடத்தை விட்டுத் தன் காதலனுடன் உடன் போக்கில்
சென்று விட்டாள். அவளகை வளர்த்த சவிலித்தாய் அவளகைத் தேசச் சென்றாள். வழியில்
அந்தணர் சிலர் வந்தனர். அவர்களகை அவள் கடைக்க அவர்கள் கறிய பதிலும்
கீழ்க்;காட்டிய பாவில் அமைந்துள்ளது.

'எறித்தரூ கதிர்தாங்கி ஏந்திய கூடநீழல்,
உறித்தாழ்ந்த கரகமும், உரசானற முக்கோலும்,
நறிய்ப்படச் சுவல் அசகை, வறெறூ ஓர் நடுஞ்சத்துக்
கூறிப்புவல் சயல் மாலகை, கொளகை நடை அந்தணீர்!
..... என்ககள் ஓர்முத்தியும், பிறர்கன் ஓர்வனும்,
தம்முள்ளே புணர்ந்த தாம் அறிபுணர்ச்சியர்,
அன்னார் இரூவரகை காணிரோ? – பரொம்!
காணமே அல்லமே, கண்டனம், கடத்திடகை,
ஆணழில் அண்ணலோடும் அரூஞ்சூரம் முன்னிய
மாண இழகை மடவரல் தாயிரநீர் போறிர.
..... நினயும்ங்கால் நும்மகள் நும்மககும் ஆங்கும் அனயைளே!
சீர்கழுவண்ணமுத்தம் அணிபவர்க்கும் அல்லதகை,
நீரூளே பிறப்பினும், நீர்க்கும் அவகைதாம் என்சய்யும்?
தரூங்கால், நும்மகள் நும்மககும் ஆங்கும் அனயைவளே!
..... சிறந்தானகை வழிபடீ இச்சென்றனள்.
அறந்தலகை பிரியா ஆறும் மற்றும் அதுவகை! – (பாடல் .8 –பாலபாபிய பரொங்கடும்ங்கோ)

00000000

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றானது நற்றிணையாகும். அதில் தலவைனுடன்
உடன் போகும் பதி தலவையகை வணெட்டுகிறாள் தோழி.

1. 'நம்மபர்த்த தரூவில் பலர் கப்பிநின்று எம்மைப்பற்றிப் பழி துற்றுக்கின்றனர்.
இதயறிந்த அன்னயும் எங்களகை கபினமாகப் பார்கின்றாள். இதனால் யானும் துயர்
உற்றனே. கானலிடத்தகை கபிதாகச் செல்லும் கூதிரகைகள் பட்டிய தரூகை விரயைச்
சலுத்தியபதி, நடுயாமத்தில் வந்து நிற்கும் உன் தலவைனோடும் உடன் சென்று விடும்.
அங்கனம் சென்றனயானால், ஊரில் எழுந்த பழிச்சொற்கள் ஒழிந்து போகும்' என்று
தலவையகைத் தோழி கறினாள்.

'சிலரும் பலரும் கடகைகன் நோக்கி
மக்கின் உச்சிச் சூட்டுவிரல் சரேத்தி
மறூகில் பண்பிர அம்பல் துற்றச்
சிறூகோல் வலந்தனள் அன்னகை அலபைப்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

அலந்தனென் வாழி தோழி! கானல்
 பாதமலர் தீ ண்பிய பநாறு குரபு உச்சுவர்
 கடமாப் பண்ட நடுந் தரே கடலை
 நடுநாள் வரபு உம் இயல்தரேக் கொண்கனொடும்
 சலெவாஅயர்ந் திசினால், யானே,
 அலர்சுமந்தும் ஓழிகிவ அழுவங்கல் ஊரே! – (பாடல் 149 – உலகோச்சனார்)

2. தலைவனுடன் தலைவியும் உடன்போக்கிற் சின்றனள். அவள் சயெல் அறனெனக் கருதினாலும், தாயின் மனம் மிகவும் வதேனபைபட்டது. வமேபின் பழத்ததை தின்னுதலையும் வறெுத்தது. இரூப்பயின் பால் வறறிய பழத்ததையும் தின்ன விரும்பியது. பனியில் சின்றும் வரூந்தும் வளெவால் போல், அவளும் புலர் காலையில் அகன்று வரூந்திச் சின்றனள். தலைவனை அவள் மணமுடிக்கும் காலத்தில் கழிக்க வணேபிய, சிலம்புகழி விழாவையான் கண்டு மகிழாது, பிறர் கண்டு மகிழுமாறு அவன் பின்னால் போயினாள் அவள். என மகளின் காலடிகள் அச்சுரத்திடையே சின்றும் இதுவரை எவ்வாறு வரூந்துகின்றனவோ! என்று தாய் மனம் வதேனபைபட்டுகின்றது.

'வமேபின் ஓண்பழம் முனைஇ இரூப்பதை
 தமேபால் சற்றே ம்பழன் நசைஇ
 வகைபுணியுழந்த வாவல் சினதைொறும்
 நயெத்தோய் திரியில் தண்சிதர் உறபைப
 நாட்சுரம் உழந்த வாட்கழே ஏறறையொடும்
 பொருத யானபை புண்தாள் ஏயப்பப்
 பசிப்பிபி உததைத் துமசைச் சவெவரை
 வெயில்காய் அமையத்து இமகைக்கும் அதத்தத்து
 அதரூழந்து அசையின கொல்லோ ததரல் வாய்ச்
 சிலம்புகழீ இய சலெவம்
 பிறுணைக் கழிந்தன ஆயிழை அபியே! – (பாடல் 279 – கயமனார்)

3. தலைவன் தான் காதலித்த தலைவியை உடனழைத்து வந்து, தன்னரில் அவளை மணந்து இல்லறம் நடாத்தி வந்தான். சிறுகாலம் சலெல் அவனுள்ளத்தில் பொருள் தடும் ஆசை உதித்தது. அதனை, அவன், தலைவியின் தோழிக்குக் கிற, அவள் 'நும் பிரிவதை; தலைவி பொறுத்து, நீர் பொருள் தடேபி வரூம் வரை உயிர் தரியாள். எனவே, அவளைப் பிரியாதிரூப்பாயாக!' என்றான்.

'நினதைதலும் நினதைரோ வயை வன்றுநாம்
 பணதை தாளமபைபடுசினபயந்த
 பொருந்தாப் புகர்நிழல் இரூந்தன்மக
 நடுக்களு சயெயாது நண்ணுவழித் தோன்றி
 ஓபித்துமிசை கொண்ட வோங்குமறுப்பு யானை
 பொறிபடும் தடக்கை சுரூக்கிப் பிறிதோர்
 அறியிடை இட்ட அளவகைக்கு வறூணர்ந்து
 என்றழி விடரகம் சிலம்பப்
 புன் தலை மடப்பிபி புலம்பிய குரலே! – (பாடல் 318-பாலபாபிய பரூங்கடும்புக்கோ)

4. தான் காதலித்த தலைவியை அவள் பற்றோரும் அறியாமல், தன் ஊரூக்கு உடன் அழைத்துச் சின்றான் தலைவன். இடவழியில், அவள் சரூவகண்டாள்.

Written by -நுணாவிலர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

தலவையிதைத் தலவைன் தறேற்குகின்றான். மாமநெ நிறத்தவளே! ஏந்திரப் பாவபைபோல இயங்கினாய். உன் தந்தையின் மனையின் எல்லையைக் கடந்து என்னுடன் வந்தனை. இக்காட்பிலுள்ள சிவந்ததம்பலப் பச்சிகளபைப் பார்த்தும், பிடித்தும் விளையாடவாயாக! ஆறலைக் கள்வரோ, பிறகொடியவரோ இங்கு வந்தால் அவருடன் போரிட்டுக் கலதைது விடவனே. உன் சூற்றத்தார் நம்மதைத் தடி வந்தால் அந்த வளேக்கை மரத்தின் பின்னே மறந்தது கொள்வனே. உன் அச்சமும், சோர்வும் நீங்கியபின் நாம் என்னார் சிலவோம் என்றவாறு.

'வினையமபை பாவையின் இயலி, நுந்தை மனவைரை இறந்து வந்தனை, ஆயின், தலநாட்டு எதிரிய தண்பயெல் எழிலி அணிமிகு கானத் தகன்புறம் பரந்த கடஞ்சமம் மதாய்கண்டும், கொண்டும் நீ விளையாடாக சிறிதே, யானே, மழகளிறு உரிஞ்சிய பராரை வளேக்கை மணலிடு மருங்கின் இரம்புறம் பொருந்தி, அமர்வரின் அஞ்சனே பெயர்க்குவனே, நுமர்வரின், மறகைகுவனே - மாஅயலோளே!-(பாடல் 362- மதுரை மருதனில் நாகனார்)

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நபல்கள்

0000000000

சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த பதினெண் நபல்களை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நபல்கள் எனக் கபுறுவர். இப் பதினெண் நபல்களையும் அறம், அகம், புறம் என்ற மூப்பெரும் பகுதிகளில் வகுத்துக் காட்டுவர். அறம் பதினொரு (11) நபல்களையும், அகம் ஆறு (06) நபல்களையும், புறம் ஒரு (01) நபலையும் கொண்டதாகக் கபுறுவர். இதில் நாலடியார் அறம் கபுறும் நபலாகின்றது. சமண முனிவர் நானபுறும் பரே பாடிய நானபுறும் வண்பாக்களைக் கொண்டது நாலடியார். இதில் தலவைன் தலவையர் உடன் போக்குப் பற்றிக் கபுறும் பாங்கினையும் பார்ப்போம்.

1. சுவ்வாம்பல் போலத் தோன்றும் வாயையும், அழகிய இடையையும் உடைய என் மகள் முன்னர், சமபஞ்சுக் கழம்பபைப் பாதத்தில் பஞ்சினால் தடவிய போதும், மல்ல மல்ல எனக் கபுறிக் காலபை பின்னுக்கு இழுத்துக் கொள்வாள். அந்தோ! அந்தப் பாதங்கள் பற்ற கற்கள் பொருந்திய பாலவை வழியின் கொடும்பையை எவ்வாறு தாங்கின? (தலவைனுடன் உடன் போகிய தலவையனை எண்ணித் தாய் இரங்கியது.)

'அரக்காம்பல் நானும் வாய் அம்மருங்கிற்கு அன்னலோ பறகானம் ஆற்றின கொல்லலோ - அரக்காரந்த பஞ்சிகொண்டு ஊட்பினும் பையனைப் பையனைவனென்று அஞ்சிப் பின்வாங்கும் அபி' - (பாடல் . 396)

2. ஒளி பொருந்திய வளையல்களையுடையவளே! 'கடந்து போதற்கு அரிய பாலவை வழியிலகை காளபை போன்ற நின் காதலனுடன் நாளவை நடந்து சிலல்லும் ஆற்றல் உடையயையோ?' என்றுதானகை ககே கின்றாய்? ஒருவன் ஒரு கபுதியனை எப்பொழுது பற்றானலோ அப்பொழுதகை அதில் ஏறிச் சிலல்லும் முறையையும் கற்றவன் ஆவான். ஆதலால் காதலன் பின் சிலல்லுதல் அரிதன்று. (தலவைனுடன் போகச் சமமதித்த தலவை

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

ததோழிக் குக் கபறியது.)

'கடக்கரூங் காலத்துக் காளபைபின் நாளபை
நடக்கவும் வல்லையே எனறி - சூடர்த்தடடீ இ
பறறான ஓரூவன் பரூங்குதிரபை அந்நிலையே
கறறான அஃதபரூம் ஆறூ.' - (பாடல் . 398)

3. ஡ுலகைக்கா஡்புகளும் , ஡ுத்து஡ாலயும் உடல் ஡ுழுது஡் அழுந்து஡்பபி தழுவிக்
ககொண்டதன் காரணத்தபை அப்பதூ யான அறியனே! தூ஡ரபை பபவில உறயையும்
திரூ஡கள் பதூனற என ஡கள் , ஡ான கபட்டங் கள் புலிக் கு அஞ்சும் பாலபை நிலத்தில்
என்னபை விட்டபுப் பிரிந் து தன் காதலனுடன் சலெவ்தற குத்தான அப்பபி அனப்புக்காட்டி
என்னபைத் தழுவிக் ககொண்டாளதூ? (தலபைனுடன் பதூன தன் ஡களை எனணி நறறாய்
வரூந்திக் கபறியது.)

'஡ுலகைக்கண்ணும் ஡ுத்து஡் ஡ுழு஡யெயும் புல்லும்
இலக்கண஡் யாதும் அறியனே - கலகைக்கண஡்
வனேக் கபை வறெ஡ு஡ம் நறெசலெயிபதூலும் என
பப஡்பாவபை சயெத் தகூறி.' - (பாடல் . 399)

00000000 00000000.

1. தலபைனுடன் தலபை உடன் சனென்றளள் . அப்பதூ நறறாய் 'என் ஡கள் தன்
காதலனுடன் வபெப்பங் ககொண்ட காட்டு வழியில் , தான விளயபையிபப஡஡்஡பை, பந் து,
பசுங் கிளி, ததூழியர் கபட்ட஡் ஆகியவறறபை எனணிபப் பாராதூ சனெறூ விட்டாளதூ!' எனறூ
தனக்குள் சகொல்லி வரூந்தினாளள் . இதூவும் ஡றறதூ஡் அக஡் கபறும் நபிலாகும் .

'பாவயையும் பந் தும் பவளவாயப் பபைங்கிளியும்
ஆய஡ு ஡கொன்று ஡ிவபைநினயாளள் - பால பதூலும்
ஆயந் த஡ு஡ிணாளள் சலெல்லுங் ககொல் காதலன் பின்
காயந் து கதிர்தறெ஡ு஡ங் காடூ.' - (பாடல் 33 - ஡ாறன் பகொறயைனார்.)

2. தலபைனுடன் தலபை உடன் பதூயினள் . அதபை நினபைந் து நறறாய் 'ததூழியர் களூடன்
விளயபை஡ும் பகொழூது தளர்கின்ற கால்களயு஡யபை என ஡களைதூ நடபை, கறக் கள் நிர஡்பிய
காட்டில் தன் காதலன் பின் ஡ால் ஓயந் து பதூகா஡ல் சலெல்லுதலில் வல்லனவதூ?'
எனறூ கவலபை ககொள்கின்றாளள் .

'ததூழியர் சபுழத் துற஡ை஡ுன்றி லாடூங் கால்
வீழ் பவள் பதூலத் தளரூங் கால் - ததூழாதூ
கல்லதரத்ததகை காதலன் பின் பதூதல்
வல்லவதூ ஡ாதர் நடபை.' - (பாடல் 37 -஡ாறன் பகொறயைனார்.)

0000000000 00000000.

தலபை தலபைனுடன் உடன் பதூக்கிற் சனென்றளள் . தலபைன் தன்பின் வரூ஡்
தலபையுடன் , 'கபர் ஡யான பறர்களயும் அழகிய சகொறர்களயும் உடயபெண்ணே!
நா஡் சலெகின்ற இந்த வழியானது கரிய ஡ர஡ர஡் , நூண஡ரத்தூடன் கபடி ஡லரபப் பறறும் ,
பறரிய இறகுகளயு஡யபை வண்டுக் கபட்டங் கள் பாலபைப் பண்ணபைப் பாடப் பறறும் ,
ந஡஡பை அனப்புடன் வரவறே பதயும் ககாண்பாயாக!' எனறூ கபறி ஆறறூவித்தான . இதூ

Written by -நுணாவிலர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

அகம் கஹும் நஹிலாகும்.

'கரூங்கான் மராஅ நுணாவோடும் அலர
இரூஞ்சிறை வண்பினம் பாலமை மூரல
அரூம்பிய முள்ளியெற்று அஞ்சொல் மடவாய்
விரும்புநாம் செல்லுமிடம்' - (பாடல் 16 - கண்ணன் சநேதனார்.)

00000000 00000000

தவணுடன் தலவை பாலவை வழியே புறப்பட்டும் சனென்று விட்டாள். அதை அறிந்த நற்றாய் வருந்தி உரதைத்தது. 'என் மகள் ஆண் யானையைப் போன்ற தலவை பின்னால சிறிய பற கறகள் பதிக கப்பட்ட சிலம்புகள் ஓலிக் க, கறகள் நிறைந்த பாலவை நில வழியே நடந்து போவாளோ! அல்லது பாலவை வழியே செல்ல இயலாது வருந்தித் துன்புற்று வாடாவாளோ? யான் அறியனே!' என்று கஹி வருந்தினாள். அகம் கஹும் நஹிலாகும் இப் பாடல்.

'ஓல்லமென் றேங்கி உயங்கி யிருப்பளோ
கல்லிவரத்தம் அரிபெய் சிலம் பொலிப்பக்
கொல்களிறன்னான் பின் செல்லுங்கொல் என்பதே
மலெவிரல் சபேபநடந்து.' - (பாடல் 40 - மஹிவாதியார்)

0000000000 00000000000000

இதில் வரூம் நான்கு பாடல்களிலும் தலவை தமரை விட்டும் தன் தலவைனுடன் உடன் போகும் சயெத் காட்சிகள் தனென்புகின்றன. இந்த ஐந்து பாடல்களையும் கணிமதோவியார் பாடியுள்ளார். இவை அகம் கஹும் பாடல்களாகும்.

1. தலவை தான் காதலித்த தலவைனுடன் சனென்று விட்டாள். அவளைத் தடைய சவிலி பாலவை நிலத்தைச் சனென்றதைத் தாள். அங்கு கரா என்ற மரத்தையப் பார்த்தும் புலம்புகின்றாள். 'கரா மரமே! கொங்க மரம் தாய் போன்று இரங்கிக் கொங்கை போன்ற பக்களைக் கொடுக்க, (பாலையிட்ட) நீ பொம்மை போன்ற காய்களைப் பெற்றாய் (பண்குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தும் ளாய்). அதனால் என் மகள் உன்னிடம் சொல்லிய பொருளை எனக்கு எடுத்தும் காட்ட வல்லாய் அல்ல! எனினும், என் மகள் தலவை பின் போன வழியை முன் வந்து காட்டவாயாக!' என்று சவிலி கராமரத்தைக் கடைக்கின்றாள்.

'தானறாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து மலகைகொடுப்ப
ஈன்றாய் நீ பாவை இரூங்குரவே - ஈன்றாள்
மொழிகாட்டாயினும் முள்ளியெற்றாள் சனென்ற
வழிகாட்டாய் ஈதனென்று வந்து.' - (பாடல் . 65)

2. தலவை களவியலில் இரூக்கும் பொழுது தலவையினை உடன் அழைத்துச் சனென்றான். அவர்களை இடையே சூரத்தும் கண்டோர் 'நீங்கள் செல்லவா ள வழி நீண்டுள்ளது. இப்பொழுது கதிரவன் பாதியளவு மறைந்தான். எனவே, நீ விரி இரூவரூம் எம் சிறிய ஊரில் இன்று தங்கி, மறுநாள் இங்கிருந்து செல்வது சிறந்ததாகும்.' என்று கஹினர்.

'அத்த நடுபிய அழல்கதிரோன் சமெப்பாகம்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

அத்தமறநைத் தானிவ் அணியிழயையோடும் - ஓத்த
தகயைினாள் எஞ்சீ ற்பர்த்துங் கினிராய் நாளை
வகயைினிராய்ச் சறேல் வனப்பு.' - (பாடல் 69)

3. தலவைன் தலவையிபைப் பாலவை வழி உடன் அழைத்துச் சனென்றான். அவர்களதைத்
தடேிச் சவிலி சூரத்தில சனென்றான். சிலர் சவிலித்தாயவை எதிர்ப்புடும், 'அழகிய
சந்திரனைப் போன்ற ஓளியுடைய முகத்துடன் சிறந்த அணிகளை அணிந்த தலவையிடும்,
ஓளியையிடும் நீண்ட வலையிடும் கொண்ட தலவைனும், இப்பாலவை வழியில் சலெல்,
அவர்களைப் பார்த்து அஞ்சி இரண்டு சூடர்களும் ஒன்றும் இல்லாத உலகம்
மழுவதும் கடுமாறு அந்த இரண்டு சூடர்களும் மறந்து சனென்றன.' என்று கபினர்.

'அஞ்சுடர் நீள் வாண்முகத்து ஆழியையு மாறிலா
வஞ்சுடர் நீள் வலோனும் போதாரகண்டும் - அஞ்சி
ஓசூடரு மின்றி உலகப்பாழாக
இசூடரும் போந்தனென்றார். - (பாடல் 71)

4. மகள் தான் காதலித்த தலவைனும் உடன் போக்கில் சனென்று விட்டாள்.
தாயானவள் 'விரிந்த கபந்தலையுடைய என் மகள் போர்வன்மை கொண்ட தலவைனும்
சனென்ற வழியானது, கடும் சபரிய வப்பத்தால் மலைப் பாம்புகள் மறுக்கி விட்ட கயிறு
போலப் புரண்டு மாண்டு கிடக்கின்ற நீண்ட பாலவை நிலத்து வழியாகும். இதில் அவள்
எவ்வாறு நடந்து போகப் போகின்றாள்?' என்று தனக்குள் கபறி நொந்து கொண்டாள்.

'எரிந்து சூடும்பிரவி ஈடில் கதிரால்
விரிந்து விடும்பந்தல் வலெஃகா - புரிந்து
விடும்பயிறின்றின் மாசுணம் வீயுநீள் அத்தம்
அடும்பிறலான் பின்சனென்ற ஆறு.' - (பாடல் 75)

5. தலவைனும் தலவை உடன் போக்குக்கு உதவி நின்றாள் தோழி. அத்தகயை
தோழிக் கு 'பின் வாங்காத, விற்போர் வல்லவனான, வலையுடைய தலவைன், என்
அருகில் துணையாய் வர, நீண்ட பாலவை நில வழியைச் சலெல் வதற்கரியது என்று
நின்கை கலாமோ? நம் தலவைன் பின் சலெல்லல் நல்லொழுக் கமானதே ஆகும்' என்று
தலவை கபினாள்.

'ஓன்றானு நாமொழிய லாமமோ சலெவூதான்
பின்றாது பணும் புகழான் பின் - பின்றா
வலெற்கரிதாம் வில் வலான் வலெவிடலை பாங்காச்
சலெற்கரிதரிச் சயே சூரம்.' - (பாடல் 87)

ஊர்வலம்

இதுகாறும், தலகாப்பியம், ஐங்குறு நூறு, கலித்தொகை, நற்றிணை, நாலடியார்,
ஐந்திணை ஐம்பது, திணைமொழி ஐம்பது, ஐந்திணை எழும்பது, திணைமாலை நூற்றம்பது
ஆகிய நூல்களில் தலவைன் தலவையிர் உடன் போக்கில் பாலவை வழி சனென்றமையால்
தலவையின் தாய், சவிலி, தோழி ஆகியோர் தலவையினை நின்றது கவலை கொண்ட பற்பல
சயெதிகளையும் அறிந்து கொண்டோம். தலவைன் தலவையினை பற்றோர்கள்
இவர்களின் காதல் நிலையை அறிந்து, அவர்களை ஒன்று கபிட்டி வகை காதலிடத்தில்,
காதலில் நன்றைத் தவர்கள் உடன் போக்கதைத் தவிர வறே என்பதான் சயெவா! உடன்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Saturday, 14 May 2016 22:29 - Last Updated Saturday, 14 May 2016 22:34

போக்கு உலக நீ தியாகி விட்டது அவர்களைப் பொறுத்தமட்பில். இதில், வயதிலும்; அனுபவத்திலும் மூதிரந்தவர்கள் பச்சை விளக்கைக் கையில் எடுத்தால் பல்வறே படட்ட எல்லாப் பிரச்சினகையும் தீ ரந்தது, நிலமை முன்னறேற்றமடந் து விடும்.

wijey@talktalk.net